

Vyklidili jsme bojiště: Nejdůležitější resort nejsou finance. Děti jsou dnes materiál pro šílené experimenty. Škola je laboratoř pro zmasakování nových generací.

volnyblog.news/vyklidili-jsme-bojiste-nejdulezitejsi-resort-nejsou-finance

By Ester Holubová

9. června 2023

MICHAL SEMÍN upozornil v řeči, kterou přednesl na společné demonstraci SPD a Trikolory 7. června v Mladé Boleslavi, že klíčový silový rezort je ministerstvo školství, protože to ve skutečnosti rozhoduje o budoucím bytí či nebytí našeho národa

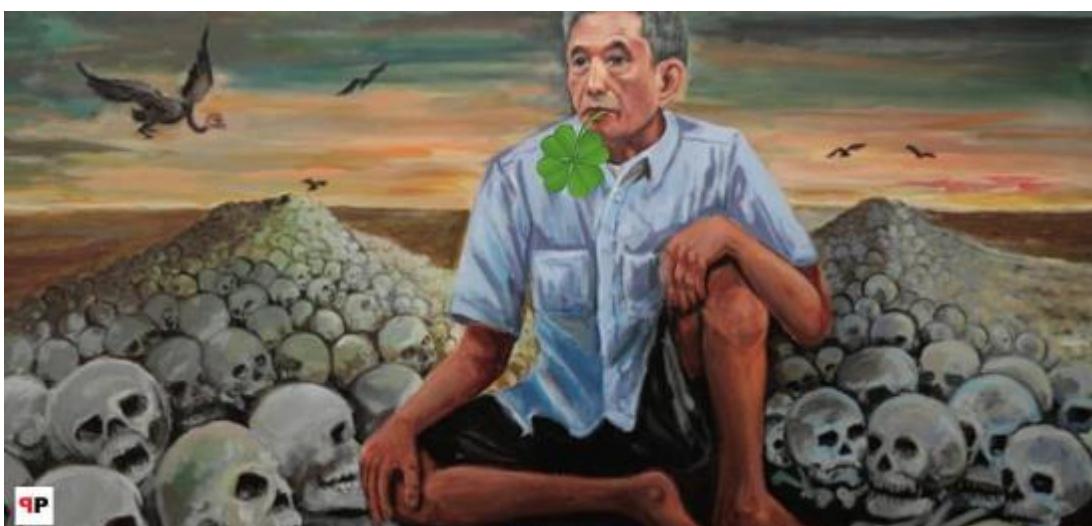
Zvyšování daní, všeobecná drahota, nedostatek léků, Zelený úděl, který, jako každá utopie, vede do pekel – to vše je zcela oprávněně v centru naší pozornosti. Pro tato téma jsme však poněkud vyklidili bojiště, na kterém se fakticky rozhoduje o tom, v jakém světě budou žít naše děti, vnoučata, příští generace.

Už jdou na to

Když se po volbách strany přetahují o to, kdo obsadí finance, vnitro či obranu, tak si neuvědomují, že klíčový silový rezort je někde jinde – v Karmelitské ulici na pražské Malé Straně, na ministerstvu školství. Uvědomujeme si, že po většinu dne, kromě sociálních sítí, působí na představivost, myšlení, na utváření hodnot našich dětí, škola? Každý totalitní režim, chce-li být úspěšný, si nejprve došlápně

na média, aby znemožnil svobodnou diskusi, a nahradil ji propagandou – a pak zneužije školu jako nástroj ideologické indoktrinace a mezigenerační klín.

Po více jak 30 let od sametového převratu je toto ministerstvo, až na malé výjimky, v rukou sociálních inženýrů, pro které je školní třída laboratoří pro jejich experimenty. Naše kdysi tak kvalitní školství s každou reformou upadá a nyní hrozí, že dojde k odstranění i těch posledních zbytků rationality a rádu, který v něm zbývá. Ministerstvo přichází s projektem Strategie 2030+, který si místo znalostí volí za svůj cíl dovednosti, kompetence.

Inspektorka bez zástěrky: Aby „nám“ děti jednou nevolili SPD

Důležitější, než co děti znají, bude to, jak se děti ve škole cítí a jak smýšlí o právech menšin, klimatických změnách nebo genderové rovnosti. Tito reformisté, přesněji řečeno revolucionáři, chtějí zrušit tradiční rozdelení školní výuky do samostatných předmětů. Přichází konec zeměpisu, dějepisu, fyziky či chemie, místo nich budou hodiny nazvané Člověk a příroda, Lidé a svět apod. Prý aby děti znaly souvislosti – takže v jedné hodině, věnované vodě, se dozví její chemický vzorec, koloběh vody v přírodě, největší řeky světa a na závěr si poslechnou Smetanovu Vltavu? Kdo to bude učit?

Myslet si, že kompetence k učení získáme tím, že výrazně omezíme množství učiva, postrádá logiku. Jak můžeme přemýšlet v souvislostech, když nám chybí to, co mají propojit, totiž fakta?

Do třídy mého kamaráda, středoškolského učitele dějepisu, přišla inspektorka. Sledovala výuku a pročítala si seznam témat, která ten rok má pan profesor s dětmi v plánu probrat. Po hodině, když jeho výuku za přítomnosti ostatních učitelů, hodnotila, řekla toto: Víte, pane profesore, vy to máte samý starověk, středověk, měl byste se více zaměřit na současné dějiny. Pak by se nám totiž taky mohlo stát, že nám tyto děti jednou budou volit SPD...

Věrni dědictví otců a národním tradicím

Namísto nesmyslných školských experimentů je třeba bezpodmínečného návratu ke klasickému znalostnímu školství – což mj. znamená konec bezbřehé inkluze, kdy k tomu, aby některé děti prolezly do vyššího ročníku, potřebují alespoň dvě asistentky. Ze škol je třeba vykázat politické neziskovky typu Člověk v tísni, které nevzdělávají, ale blbnou hlavy.

Kdo si myslí, že čím více liberalismu, čím více dětských práv a čím méně povinností, tím budou děti nejen chytřejší, ale i radostnější a šťastnější, šeredně se mylil. Každý, kdo má školou povinné děti, dobře ví, jak velkým problémem je narůstající šikana (a to v různých formách) či užívání nových typů drog. Dříve se mnohé děti báli některých přísných učitelů, dnes se však mnozí učitelé bojí některých dětí.

Školy se musejí stát opět místem, kde se primárně vzdělává. Kde je dětem vštěpováno nikoli to, co se tváří novátorský a pokrokově, co ale ve skutečnosti vnáší do dětských myslí zmatek a rozdělení, ale hodnoty, které po generace utvářely identitu našeho národa, naší vlasti.

Je nejvyšší čas vyrvat všem globálním i lokálním Sorosům školy z jejich rukou a vrátit je do rukou těch, kteří zůstávají věrni dědictví našich otců, věrni osvědčeným hodnotám a našim národním tradicím.

Autor

Michal Semín

Publicista, pedagog

Více o autorovi [ZDE](#)